

Đi tìm đàn anh “Khiết Vịt” và “Sơn Lê tửu”

Thế Hy SB71

Dầu thập niên 80, lúc mới tới Nhật, tôi lan man dò hỏi xem có ai ngày xưa học ở Sao Biển lạc chân tới đảo Phù hay không. Trong đầu mình nghĩ đơn giản, dân Nha Trang đi nhiều, chẳng lẽ chỉ có mình tới đây?

Vùng miền Nam Osaka có chừng 300 người tị nạn, một ít dân Nha Trang người Ba Làng nhưng chẳng ai quen. Sau này đọc hồi ký của anh Huệ lớp 68 mới biết, cũng trong thời gian đó, ghe anh được tàu vớt đưa vào Nhật sống một thời gian rồi sang Mỹ. Nhưng anh em nào có biết nhau!

Phải đợi tới 3 năm sau, có dịp đặt chân lên Tokyo tôi hỏi thăm cha Hiến (cùng lớp với cha Giải ở chủng viện Huế), thì mới nghe cha nói đã

từng gặp một cựu chủng sinh Sao Biển tên Khiết nhưng ở ẩn vùng Yamanashi – Sơn Lê. Một tỉnh khá hẻo lánh nằm phía tây Đông Kinh.

Khiết Vịt SB68 do Thế Hy SB71 phát hiện.

Vùng này phong cảnh hữu tình vì cũng gần núi Phú Sĩ, ngành công nghiệp nấu rượu đi đôi với chế tác kim hoàn nổi tiếng của Nhật. Rượu sake ngon là do nguồn nước từ núi Phú Sĩ; đá quý, kim cương thì nhờ Phú Sĩ trước đây là một ngọn núi lửa nên chung quanh có nhiều quặng mỏ. Nhưng thường thường dân tị nạn chọn định cư ở thành phố ngành gia công máy móc chứ chưa nghe ai nói chọn ngành gia công kim hoàn, một thứ nghề

mà người Nhật ít muốn truyền cho ai.

Không hiểu sao đàn anh mình lại về đây, một nơi mùa đông tuyết phủ dày đặc, chiều buồn hơn phố núi Pleiku. Cũng chẳng biết chính xác anh Khiết ở địa chỉ nào nên cũng thôi tìm. Tuy nhiên nghe tên là tôi nhớ ngay vì biệt hiệu của các đàn anh đặt cho anh ấy, cùng với những cái néo tai mỗi khi đùa nào lý, hay giỡn phá trong giờ ngủ trưa.

Thời gian trôi đi, trả nợ com áo. Mãi 40 năm sau tôi mới có dịp thăm vùng đất Sơn Lê nhờ cô em của thằng bạn học Sài Gòn liên lạc qua facebook, mời tôi đưa gia đình lên chơi. Tôi hỏi chung quanh em có người Việt nào không? Nó khoe, có một chú ở lâu lắm rồi, cũng có đạo. Tôi buột miệng chú “Khiết”? Nó ngạc nhiên:

- Sao anh biết!

Thế là hai anh em gặp nhau lại lần đầu tiên kể từ năm 74 hay 75. Bắt tay anh mà thật ngậm ngùi, ẩn hiện hình ảnh của một “chú lớn” dáng thấp gọn, vác chăn mền sang nằm canh đám loi chơi chúng tôi lúc mới bước chân vào chủng viện. Sau khi nhắc lại các cha giáo, một vài đàn anh là câu chuyện vất vả lập nghiệp trên xứ người.

Anh Khiết trở thành thợ chế tác trang sức thuộc hàng “nghệ nhân” của Sơn Lê; nhưng nghề không

nhàn; hàng ngày ngồi mài đá, mài vàng, gắn kim cương lên những chiếc nhẫn khiến những ngón tay chai sạn thâm đen. Không dám hỏi anh đã trở thành đại gia kim cương hay chưa. Chỉ biết con anh đã lập gia đình và giờ thì chỉ có hai vợ chồng già sống neo đơn trong thành phố mù sương này.

Được biết anh cũng thỉnh thoảng về VN nhưng hầu như ít gặp lại đồng môn.

Ngoài chuyên tái ngộ người đàn anh duy nhất định cư trên đất Nhật, sẵn tới được vùng nổi tiếng chung cất sake và wine “Sơn Lê tửu”, tôi đi thăm hầm rượu vang lâu đời của xứ này. Tay tiếp thị rượu quả là bậc thượng thừa khi gài độ một thằng rách túi như mình.

Hắn cho uống thử 5 loại rượu vang đang bày bán. Hương vị khá đặc biệt, đậm đà nho Phù Tang, từ ngọt dịu cho tới chát cay.

Chọn mua 2 chai vừa túi để qua mùa covid đón tiếp anh em. Trong lúc ngồi uống trà chờ gói 2 chai, hẳn trình trọng mang một cái hộp rượu khá sang trọng có chữ S to tướng tới trước mặt. “Thấy quý khách quả là “sành điệu” nên tôi mang chai rượu đặc biệt này giới thiệu, ông chủ hầm rượu của bốn tiệm chỉ sản xuất giới hạn 1500 chai. Không cần nói nhiều, mời quý khách thử”.

Tôi cũng đón cái ly cho hẳn rót chút rượu màu vàng nhạt của wine trắng, làm bộ “sành điệu” nghiêng ly gần 60 độ rồi dựng đứng; vết rượu đọng rõ giữa vành ly, màu sắc vàng trong óng ánh; lắc xoay vòng ly mấy cái đưa lên mũi ngửi, mùi thơm gần với cognac; sau đó mới đưa lên miệng thưởng thức.

Hẳn tiếp, quý khách có thể để rượu này thêm khoảng 5, 6 năm; hương vị sẽ trở nên giống cognac chứ không như loại wine thông thường. Lúc đó, trong đầu nảy lên ý nghĩ, lấy có mua về chờ con gái tốt nghiệp đại học, khai ra là có rượu ngon. Vấn đề là giá tiền! Gấp 3 một chai mới đặt, nhưng chẳng lẽ trả lại 2 chai lấy chai này. Ngậm ngùi tính luôn vậy.

Đợi vài năm nữa lấy có thăm ông đàn anh, đi mua Sơn Lê tầu mang về cho ngày kỷ niệm trường lớp cũ. Biết chỗ rồi.